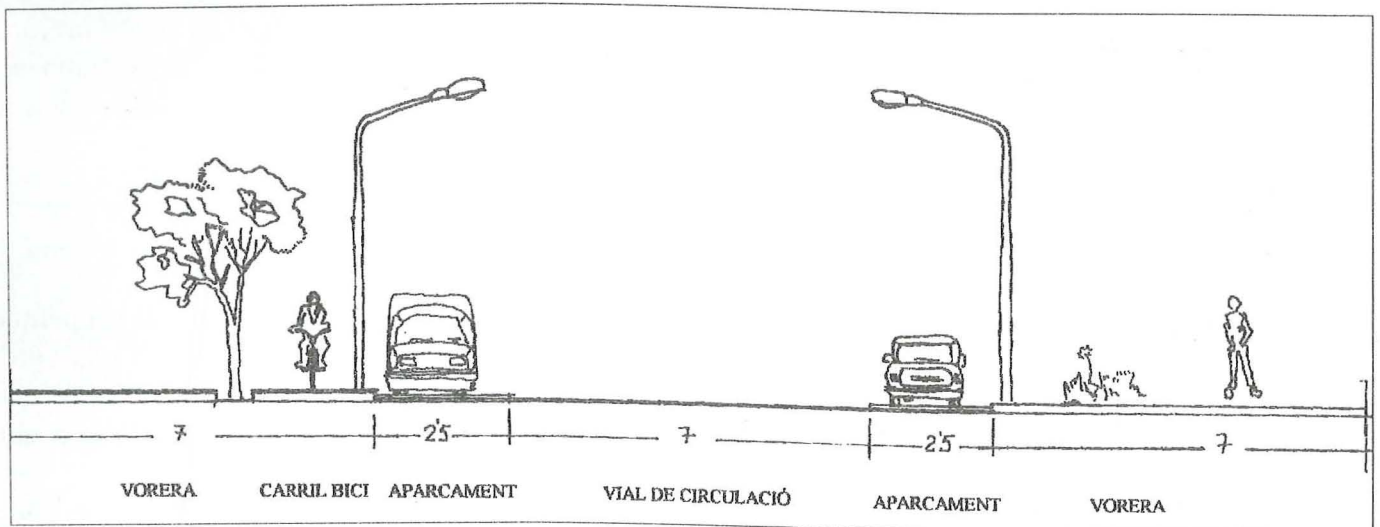

El projecte de l'Avinguda Papa Luna passa a exposició pública

pàg. 3

La 1a Trobada Solar :
Benicarló amb les ener-
gies alternatives

pàg. 6

L'apertura de
l'avinguda Iecla i
la zona blava, les
protagonistes del
ple municipal

pàg. 4

Autos Mediterraneo S.A
incompleix l'acord amb
l'Ajuntament i els taxistes

pàg. 7

EI BEYSO
en la Superbowl
internacional de
Barcelona

pàg. 13

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12580 Benicarló
☎ 47 53 60

Directora

Cristina Garcia Grau

Sotsdirectora

Maria Josep Arayo

Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Josep Ferrer, Lo Manifasser
José Miguel Cornelles
Antonio Sánchez
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Carles Lluch, Joanvi Vallés
Joan Manuel Ferrer
Francesc Delcastillo
Rodolfo Serrano

Fotografia

José Manuel Herrero
Pilar Diago

Administració, subscripcions Publicitat

☎ 46 03 38

Maquetació

© Tirant lo Blanc i Oyara, Loverg

Dipòsit legal: CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol. Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts.

La Ven de Benicarló, surt cada divendres.

Editorial

Zona blava

El ple de l'Ajuntament, encara que només amb els vots dels populars, ja ha aprovat l'ordenança que fixarà el preu que pagarem per aparcar en zona blava.

Que quant huarem de pagar? La mòdica quantitat d'1 pesseta al minut, és poquet, no? A primera vista sembla que sí, però què passa quan no volem aparcar per anar a comprar al mercat o al comerç X, sinó que només volem deixar el **nostre cotxe** davant de **casa nostra** a l'hora que ens done la gana? Són qüestions, petits detalls que el sr. Cuenca encara no ha aclarit però que de ben segur preocupen al veïns del centre urbà de la ciutat.

Ah! i què passa amb la Unió de Comerços? Volen aquesta zona blava o no? El sr. Cuenca, al ple d'ahir va tornar a afirmar que aquest projecte s'ha fet perquè ho ha sol·licitat aquesta associació. La pregunta del milió: Qui vol realment la zona blava: els populars, els comerciants o els veïns?

Sant Pere

Cada 29 de juny se celebra el dia de Sant Pere, dic el dia perquè no és festiu com ho era ja fa uns quants anys. Més d'un es preguntarà la raó d'aquesta xicoteta disertació, la veritat és que recordo quan era festiu i la gent es volcava cap a la mar en la festa que allí es celebrava.

Érem un poble mariner al qual li agradava viure amb la mar de front, xalava amb els passejos que realitzaven les barques engalanades amb les banderetes penjades des de la popa fins a la proa, els xiquets i les xiquetes es vestien de marinerets, la processó acabava amb una traca i els mariners es reunien després a fer un vinet...

Encara que les barques segueixen eixint a fer la processó tradicional, la festa ha anat perdent el seu esperit, i ara, simplement queda la missa, la processó i poca cosa més, perquè segons diuen els vells mariners ara ja la confraria ni organitza el dinar que es feia tots els anys per als mariners jubilats i que per a aquests era molt més que un dinar, era retrobar els companys i recordar els vells temps.

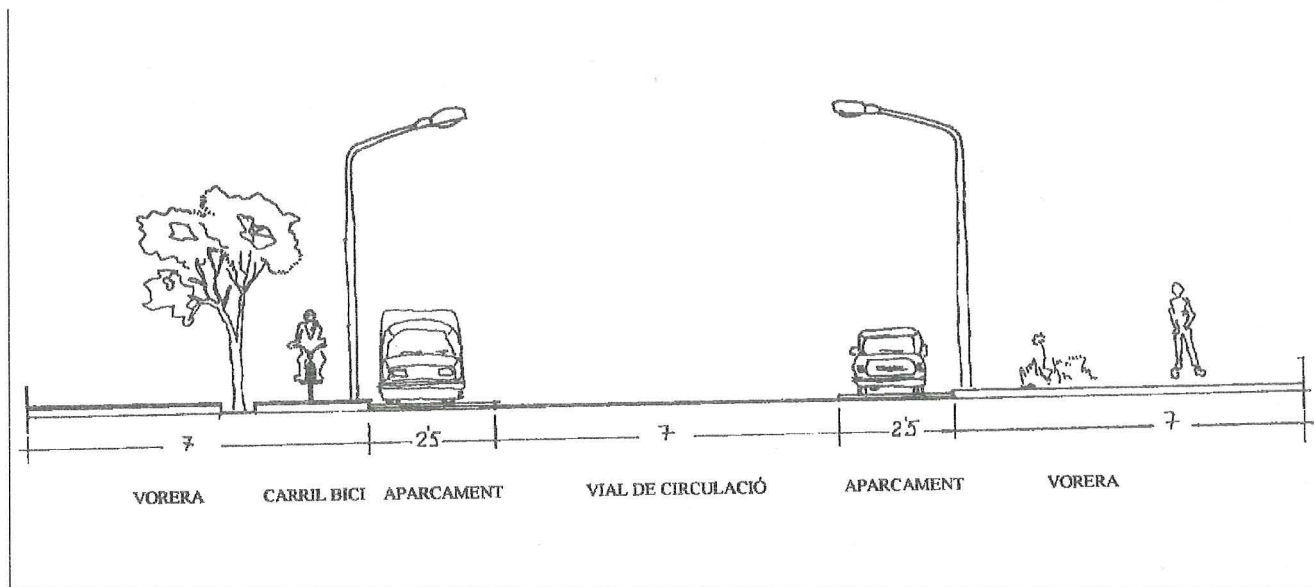
Caldria recuperar la visió marinera d'aquest poble i retornar un poc als nostres orígens.

Avinguda Papa Luna.

Mai acabarem de parlar de l'Avinguda Papa Luna. Primer era el toll, després la recollida de signatures i ara que ja està el projecte cal que les persones afectades facen les seues al·legacions perquè s'aprove definitivament. Els benicarlandos i les benicarlandes només volem que el més aviat possible es faça aquesta avinguda que ens ha d'unir amb la ciutat de Peníscola i que potser serà l'impuls que ens fa falta per obrir-nos a la mar i al turisme.

El projecte de l'avinguda Papa Luna passarà a exposició pública

L'avinguda Papa Luna serà examinada pels veïns interessats

Així serà l'esperada avinguda Papa Luna

REDACCIÓ

La corporació municipal va decidir en el ple d'ahir que les obres d'urbanització de l'avinguda Papa Luna passen al tràmit d'exposició pública.

Ja a l'any 1989 l'Ajuntament en ple va aprovar un projecte redactat per Consomar, el qual es va exposar al públic, però que, per raons no aclarides, mai es va portar a terme

Aquesta és una obra de la qual se'n parla des de fa molts anys. Ja a l'any 1989 l'Ajuntament en ple va aprovar un projecte redactat per Consomar, el qual es va exposar al públic, però que, per raons no aclarides, mai es va portar a terme.

El cost de les obres serà d'uns quatre-cents trenta milions de pessetes (430.000.000 pts.) i repercutirà directament a la butxaca dels veïns de la zona si no s'arriba a cap acord amb institucions autonòmiques

Aquesta situació ha estat motiu de confrontacions entre polítics i diverses reivindicacions ciutadanes, com la recollida de signatures en protesta pel toll que s'origina davant de Mercadona tots els dies de pluja.

Ara serà exposat al públic un nou projecte, en aquest cas redactat per la empresa IVER de València, a la qual l'equip de govern del PP li encarrega quasi tots els projectes de l'Ajuntament.

El cost de les obres serà d'uns quatre-cents trenta milions de pessetes (430.000.000 pts.) segons es va dir al ple i si no s'arriba a cap acord amb institucions autonòmiques repercutirà directament a la butxaca dels veïns de la zona que hauran de pagar aquestes despeses íntegrament a base de quotes d'urbanització. Segons va informar el sr. Mañà s'està negociant amb la Conselleria algun tipus de subvenció.

Les obres s'executaran en quatre fases, que abarcaran la totalitat de la avinguda des de la cruïlla amb el Passeig Marítim fins a la ratlla del Terme

S'ha previst d'executar les obres en quatre fases, que abarcaran la totalitat de l'avinguda des de la cruïlla amb el Passeig Marítim fins a la ratlla del Terme, un total de 1.500 metres.

Segons ens han informat a *La Veu*, l'avinguda tindrà una amplària de 26 metres on s'inclouen: un vial de circulació en dos sentits, dues franges d'aparcament en filera i dues àmplies voreres, una d'elles amb carril bici i arbres

L'avinguda tindrà una amplària de 26 metres on s'inclouen: un vial de circulació en dos sentits, dues franges d'aparcament en filera i dues àmplies voreres, una d'elles amb carril bici i arbres

Ara tenen la paraula els afectats i els ciutadans en general que tindran el projecte a la seua disposició al departament d'urbanisme de l'Ajuntament i podran fer les observacions i alegacions que creuen convenientes en defensa dels seus interessos i que es podran tindre en compte abans de l'aprovació definitiva del projecte.

La zona blava, la gran protagonista del passat ple municipal

CRISTINA GARCIA

El ple del passat dijous no va ser massa mogudet. Gairebé totes les propostes es van aprovar per majoria de tot el Consistori. A destacar l'apertura de l'Avinguda Iecla, entre el Passeig Marítim i el Doctor Fleming, on hi ha tres finques afectades. L'enderroc d'aquests tres solars s'haurà de negociar amb els propietaris.

Destacar l'apertura de l'Avinguda Iecla, entre el Passeig Marítim i el Doctor Fleming, amb tres finques afectades

L'establiment de 300 places de zona blava al centre mateix de la ciutat va causar una mica de polèmica entre els diferents grups municipals. El PP es mostrava a favor, mentre que els altres dos grups, PSPV-PSOE estaven en contra. Els socialistes van ser taxatius i van dir "no" al projecte, mentre que la UPV, va recordar que aquest no era el projecte que havien suggerit els comerciants i que tampoc recollia les esmenes que el grup nacionalista havia fet i, per això van votar en contra de la proposta.

L'establiment de 300 places de zona blava al centre mateix de la ciutat va causar una mica de polèmica entre els diferents grups municipals.

Els populars s'escudaren en el fet que la proposta havia sor-

tit de la Unió de Comerços, mentre que els comerciants, en anteriors declaracions, havien dit que no era aquesta la seva posició.

Al ple es va aprovar el preu de l'estacionament, que serà més o menys d'1 pesseta per minut, amb la qual cosa si vas a comprar al mercat 1 hora, hauràs de pagar 60 pessetes. L'Ajuntament obtindrà un benefici de prop de 7 milions.

Es va aprovar el preu de l'estacionament a la zona blava, que serà més o menys d'1 pesseta per minut,

El sr Cuenca, regidor de Governació, va dir al respecte que **l'Ajuntament no vol instaurar la zona blava per un afany de tenir retribucions, nosaltres creiem que actualment no hi ha problemes d'aparcament a la tarda a la zona centre del poble.**

Altres temes que es van tractar van ser l'apertura i urbanització del carrer Puig de la Nao, l'ús del telefax a l'Ajuntament, la subvenció de l'Arxiu Municipal, que com no havia passat per comissió informativa va ser tractat pel procediment d'urgència.

En l'apartat de precs i preguntes destaquen tres de les que va presentar la UPV: la creació d'una escola de discapacitats, sobre la que l'alcalde va dir que **s'ha de tenir discreció amb aquells temes que encara no estan lligats;** el nou mapa escolar, que no es presentarà fins al 10 de juliol, i la polèmica il·luminació del Passeig Marítim, que es va contrarrestar amb un informe molt tècnic de l'enginyer municipal sobre els diferents valors cromàtics de la llum.

Jaime Mundo: "Pareix que nosaltres siguem els únics dolents de la pel·lícula"

CRISTINA GARCIA GRAU

L'alcalde de Benicarló, Jaime Mundo ha dit a *La Veu*, en contestació a les declaracions de Josep Ramon Tiller, que **"la situació en què actualment es troba Benicarló no és culpa de l'actual consistori, sinó que ve de llarg, sobretot si parlem de coses com el tancament de Fontcoberta. Pareix que nosaltres siguem els únics dolents de la pel·lícula. S'ha de pensar que nosaltres només portem cinc anys al capdavant del govern municipal"**. Els motius són **"purament estructurals i d'empresa, no de falta de sòl industrial. Actualment el projecte del polígon ja és una realitat, i a començament d'any començaran les obres"**. **"Les empreses que han marxat no ha estat per falta de sòl industrial on implantar les seves empreses, sinó unes millors condicions d'implantació"**.

Altres temes es van posar damunt de la taula, com ara la potenciació del comerç benicarlando, **"prevista per al pròxim any en el Pla Provincial d'Obres i Serveis"**. Arran de la notícia que no s'instal·larà una gran superfície al nostre terme Mundo va dir que **"encara no s'havien pronunciat al respecte i que fins a principis de juliol no surt el mapa d'implantacions de grans superfícies comercials"**. El consistori popular, en boca de Mundo, està treballant **"en dues grans àrees de desenvolupament: la comercial, de potenciació de la zona centre del poble, amb la consegüent peatonalització d'aquesta zona, i la de promoció dels productes agrícoles autòctons. Altres qüestions afecten al desenvolupament industrial, clarament potenciat a través del polígon, amb la corresponent oferta de terreny per a la instal·lació empresarial i de treball"**.

"Nosaltres hem de lluitar per un mercat central competitiu, on la gent pugui trobar-ho tot fresc, a un preu competitiu i al costat de casa, on es pugui anar a peu"

Sobre la pèrdua d'oportunitats per a Benicarló, Mundo ha dit que **"Benicarló no és que haja perdut oportunitats, sobretot si parlem de la instal·lació de grans superfícies comercials, i té gràcia que aquesta afirmació vinga del grup socialista, quan Tiller ha dit sempre que un hipermercat faria molt de mal al nostre comerç, llavors, quina oportunitat perdem?. El que sí és cert és que la implantació d'aquestes mitjanes superfícies ha revitalitzat el comerç a l'àrea urbana a ciutats veïnes. Nosaltres el que hem de fer és lluitar per un mercat central competitiu, on la gent pugui trobar-ho tot fresc, a bon preu i al costat de casa, on es pugui anar a peu. Ara per ara, les parades del mercat estan adjudicades en un cent per cent i allà es pot trobar de tot. I els comerços especialitzats haurien de millorar la qualitat dels seus productes per competir amb les grans superfícies, a més d'apostar per la modernització i una atenció directa al client"**.

Foto denúncia

Tots els anys passa igual, quan arriba la calor arriben els incendis, però no tan sols a les poques muntanyes que ens queden.

De vegades no cal anar tant lluny, només cal girar un poc el cap i ens trobem que darrera els edificis dels caps de família (segur que trobaríem més llocs si els buscàrem) hi ha un descampat prou gran ple de males herbes (i quines herbetes, alguns fan un metre d'alçària) que per desgràcia per a la gent que viu allí i que a més a més estacione el seu vehicle prop, tots els anys els toca eixir correns a llevar el cotxe quan de sobte allò s'incendia.

No, no és que ens fiquem amb els bombers, que ja tenen prou feina, sinó que caldria que les autoritats pertinents feren les gestions necessàries amb els propietaris perquè netejaren la seua propietat. Així ens estalviariem més d'un ensurt i els veïns viurien més tranquils. Més val curar-se en salut!!

Si vols veure la teua Foto-denúncia publicada ho pots fer enviant-la a La Veu de Benicarló c/ Sant Francesc, 95

darrera la gatera

↳ XIMO BUENO

QUINES FESTES ENS ESPEREN!

Quan començà aquesta segona etapa de "Darrera la gatera" va ser amb dos articles on es plantejava la responsabilitat de la comissió de festes així com de l'ajuntament regit pel PP en l'elaboració d'un programa de festes mancat des de fa anys d'atractiu i sobretot massa repetit i flux en els actes organitzats per la mateixa comissió.

Sembla que l'única conseqüència d'aquesta crítica va ser que el Sr. Molina boicotejara indirectament la seua col.laboració amb *La Veu* per considerar que l'article "Canviaran?" (*La Veu* núm 2 de 1/9/95) estava escrit en contestació a la seua lloança de les passades festes aparegut al mateix número.

Fins ara el programa de festes es mantenia en secret i es presentava públicament després de ser aprovat pel ple ordinari de la ciutat

Però fora d'això, res ha canviat de cara a les festes més importants de Benicarló, així la crisi permanent d'aquesta comissió

des del 92, generada pel mateix equip de govern popular, s'ha agreujat amb el nomenament, per manca de candidats, de la Sra Eurne Roca com a presidenta d'una comissió de festes que per principi no hauria d'estar mai en mans dels representats polítics per a evitar el possible control dels seus respectius partits.

Però també pel que sembla la preparació de la Festa Major del 96 serà pareguda a la dels últims anys si fem cas a la presentació de l'avantprojecte fet per la regidora de festes no fa massa dies davant els mitjans de comunicació local, cosa que fins ara mai havia passat ja que el programa de festes es mantenia en secret i es presentava públicament després de ser aprovat pel ple ordinari de la ciutat.

Així per a enguany aquest esdeveniment torna a ser poc engrescador a nivell d'actuacions: Alejandro Sanz, Los Suaves, El Consorcio i Sau com plats forts i una Revista impresentable i injustificable que serà gratuïta per a veure si així omplien la pista. També es confon les festes populars amb les revetlles a l'aire lliure on quasi no va ningú per la manca de qualitat de l'orquestra o bé per la manca de lloc on seure tranquil.lament durant la revetlla popular.

Això sí, se seguix programant foc i soroll des de l'opinió que seran els més grans i millors de la comarca per tal de no deixar encara més coix aquest programa festiu, però realment és simptomàtic el control dels polítics en aquesta programació quan no es porta al Grup de Dimonis de Vinaròs, quan són un dels grups més bons del País Valencià i la majoria són

d'ací, perquè al Sr. Pac no li va agradar la seua actuació ara fa un parell d'anys i per això els va vetar per a sempre que ell estigués al poder, i malgrat ja no ser res dins de la comissió el seu vet continua sent com a l'ONU.

Però d'aquest avantprojecte sobresurt la gran novetat de l'estiu festiu, "El Mesón del Vino", portat després de llargues converses des de Castelló per a delectar el paladar amb uns vinets de la terra. Una activitat que deu ser la cabdal de la nostra festa ja que farà modificar fins i tot l'horari dels intocables bous per tal de facilitar i motivar d'anar grans i menuts a beure un gotet de vi i menjar quatre cacaus per vint dures a un lloc cèntric de la ciutat.

Si el "Mesón del Vino" es considera com la millor aportació a la Festa Major, crec que la comissió ha tocat fons

Si aquest "Mesón del Vino" es considera com la millor aportació a la Festa Major, crec que la comissió ha tocat fons ja que és il.lògic que des d'ella a més de fotre al gremi de la restauració durant les festes, es potencie, des d'una activitat institucional, el consum de begudes alcohòliques, quan des del Ministeri i la Conselleria de Sanitat es gasten molts diners públics per a evitar qualsevol tipus d'incitació a l'alcoholisme. Per això seria més profitos i sa fer un "Mesó de l'aigua de les nostres terres".

Benicarló amb les energies alternatives

MARIA JOSEP ARAYO

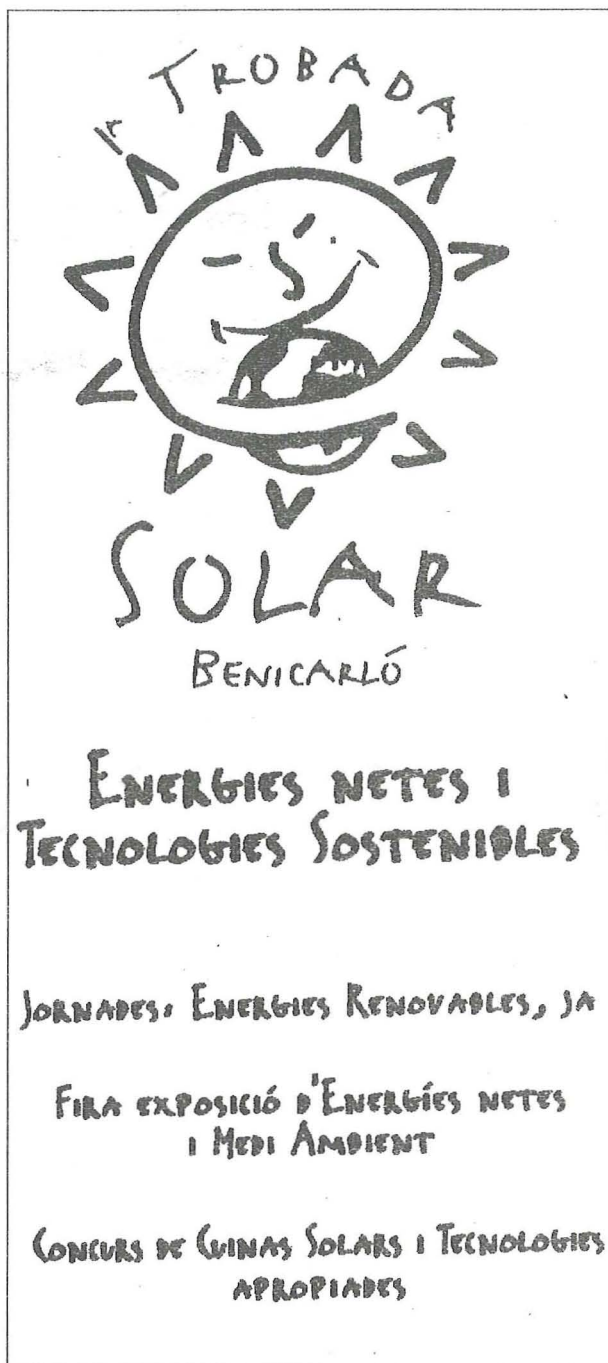
L'Associació d'Estudis Geobiològics (GEA), l'Associació Cultural Alambor i la Regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament han organitzat per al proper cap de setmana la 1a. Trobada Solar a Benicarló. Aquesta trobada inclourà unes jornades sobre energies renovables amb el títol **Energies netes, ja!**, una fira i un concurs de cuines solars. Es realitzarà a l'Institut de Formació Professional.

L'Associació d'Estudis Geobiològics (GEA), l'Associació Cultural Alambor i la Regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament han organitzat per al proper cap de setmana la 1a. Trobada Solar

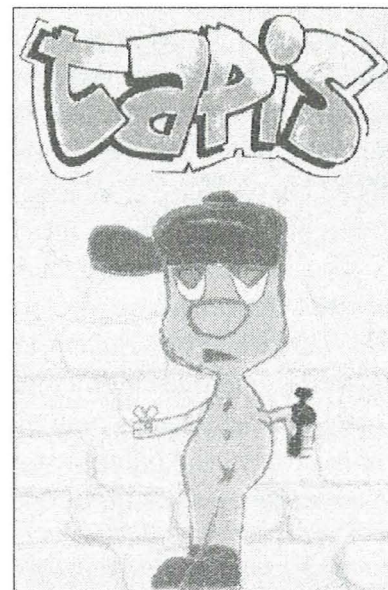
El dissabte dia 6 s'inaugurarà la fira d'energies renovables i medi ambient i durant tot el dia

es realitzaran les conferències següents: "Energies renovables per a un futur sostenible", "Ajudes a usuaris de les Energies Renovables", "L'energia del vent, possibilitats d'avui i de demà", "Aplicacions quotidianes de l'energia solar", "Experiències d'electrificació rural amb energies renovables", "Cuines solars per a evitar la deforestació", "La biomassa com a aprofitament energètic, un projecte local". I a les 22,00h, a la platja del Morrongo ball tradicional amb el grup La Portàtil F.M.

El dimenge dia 6 continuaran les jornades amb les conferències: "Energies renovables i mitjans de comunicació", "Energies netes i transport", "Energies renovables i arquitectura". A mig dia es clausurarà la trobada i es realitzarà el lliurament de premis del concurs de cuines solars.

Tapis, una alternativa jove

REDACCIÓ

Els jòvens i les jòvens de Benicarló compten des de l'any 1990 amb un programa alternatiu posat en marxa pels Serveis Socials d'aquest Ajuntament, el programa TAPIS (Tallers prelaborals d'inserció social).

Aquest programa constitueix una alternativa educativa i educacional per als majors de 14 anys que, havent finalitzat l'escolaritat obligatòria no continuen amb els seus estudis.

Les activitats que es realitzen al TAPIS cobreixen diferents àmbits: tallers ocupacionals variats (mecànica, fusteria, ceràmica, electricitat...), tallers educatius, activitats d'oci, esports, etc.

Les activitats que es realitzen al TAPIS cobreixen diferents àmbits: tallers ocupacionals variats (mecànica, fusteria, ceràmica, electricitat...), tallers educatius, activitats d'oci, esports, etc., amb un seguiment individualitzat.

Amb aquest programa es pretén potenciar i facilitar la futura integració sociolaboral de la joventut.

AMSA passa de l'acord amb l'Ajuntament i els taxistes i instaura un servei d'autobús cada mitja hora a l'estació

VERANO 1996 - HORARIO BUS VERANO 29/6 al 8/9

VINAROS-BENICARLO-PENISCOLA

VINAROS: 7,00 y de 7,45 a 21,45 h. cada media hora.

Es decir a los cuartos en punto y a los menos cuartos.

BENICARLO: 15 minutos salidas ambos sentidos.

PENISCOLA: 7,30 y de 8,30 a 22,30 cada media hora, es decir, salidas a las horas en punto y a las medias.

BENICARLO - PEÑISCOLA

BENICARLO: 7,15 a 22,45 h. cada quince minutos. Es decir, horas, cuartos, medias y tres cuartos.

PEÑISCOLA: 6,40 a 23,15 h. cada quince minutos. Es decir, horas, cuartos, medias y tres cuartos. (Fallan 7 - 7,15 y 23)

BENICARLO (Estación RENFE) - PEÑISCOLA

➤ BENICARLO (Estación RENFE): 7,15 a 22,45 h. cada media hora. Es decir a los cuartos en punto y a los menos cuarto.

PEÑISCOLA: 6,40 y desde las 7,45 a las 23,15 cada media hora. Es decir a los cuartos en punto y a los menos cuarto. (Fallan 7 - 7,15 y 23)

VINAROS (Hospital, junto Estación RENFE)-BENICARLO-PENISCOLA

➤ VINAROS (Hospital, junto Estación RENFE): "aproximadamente" 8,10 - 9,10 - 10,10 - 10,40 - 11,40 - 12,10 - 13,10 - 15,10 - 16,10 y 17,40.

PEÑISCOLA: 7,30 - 8,30 - 9,30 - 10 - 11 - 11,30 - 12,30 - 14,30 - 15,30 y 17,00.

CRISTINA GARCIA GRAU

Quan semblava que el tema del servei d'autobús a l'estació ja estava pactat entre totes les parts implicades (taxistes, ajuntament i Autos Mediterráneo) tornen els problemes ja que a les parades de l'autobús de la ciutat ha aparegut una nota informativa dels nous horaris a partir de demà dia 29 de juny.

Aprofitant una entrevista a l'alcalde Jaime Mundo li hem preguntat com està la situació i ens ha contestat: **Ha aparegut aquesta nota dels horaris d'estiu i**

joestic fent unes gestions perquè ací es va parlar d'una sortida cada hora i als nous horari fica cada mitja hora. Encara no he pogut parlar amb el responsable de l'empresa però espero que aquest problema es pugui solucionar el més prompte possible.

Sembla que ha estat una decisió unilateral de l'empresa Autos Mediterráneo

Sembla que ha estat una decisió presa unilateralment per l'empresa Autos

Mediterráneo, i aquesta no ha sentat gens bé al col·lectiu de taxistes benicarlans que, segons Mundo, **no estan en contra de la instal·lació d'un servei d'autobús cada mitja hora sempre i quan s'allunye la parada de l'estació, i la posem davant de Ballester.**

Actualment s'està acondicionant l'antic aparcament de la IFF perquè aculla la parada de l'autobús i aquesta sembla una decisió inamovible per al nostre alcalde que està generant un gran malestar entre els taxistes, que a més a més consideren que estan patint un greuge comparatiu amb el servei que es farà a Vinaròs.

• Las dos caras de la verdad

(amb Richard Gere)
de divendres a dilluns

estudio

Fotos en una hora

Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

el mussol

AL.LUCINANT!

El mussol picat una mica per la curiositat després de llegir l'article sobre el Pla General d'Ordenació Urbanística que aparegué a *La Veu* ara fa dues setmanes, va anar a fer una volada pel terme de Benicarló per tal de comprovar "in situ" el desgavell o millor dit el descontrol existent actualment en matèria urbanística fora del casc urbà.

L'ajuntament no vetlla pel compliment de la normativa vigent sobre la construcció en terreny no urbanitzable o agrícola

Per això el mussol ha quedat sorprès de la gran proliferació, sobretot de vivendes unifamiliars, que com bolets han aparegut últimament per les partides Sanadorlí, Solades, Riu, Sant Gregori, Bovalar, etc; i encara ha al·lucinat més per la desídia municipal, ja que al mussol li sembla que

l'ajuntament fa ben poc per vetllar pel compliment de la normativa vigent tant local com autonòmica o estatal sobre la construcció de cases, magatzems i casetes de camp en terreny no urbanitzable o agrícola.

Des de fa temps el mussol ja havia comprovat com molts humans s'atrevien a edificar, si tenien garantida la llum i l'aigua, una casa sense el permís municipal adient, perquè sabien que el consistori malgrat que mai els donaria la cèl·lula d'habitabilitat només per la seua infracció urbanística els castigaria amb una simbòlica sanció pecuniària i mai s'arribaria a enderrocar la construcció il·legal, tret de no ser un promotor pertanyent a una minoria ètnica i que a més a més de la mateixa infracció urbanística també es dedique a altres afers no massa legals.

Però el mussol analitzant aquest fet ha vist que des que el PP té la majoria absoluta a Benicarló aquesta proliferació d'habitatges a llocs on la llei del sòl demana com a mínim una Ha per a construir, han augmentat considerablement sense que des de l'ajuntament es pose remei a aques-

ta situació anormal.

El mussol creu que els promotors d'una vivenda unifamiliar tenen tot el dret i tota la raó de queixar-se d'un PGOUB injust que els perjudica, però el mussol també està convençut que això no justifica que els responsables polítics estiguen plàcidament asseguts al seu silló sense actuar fermament contra aquelles persones (promotors, arquitectes i constructors) que passen olímpicament de les normatives urbanístiques i segueixen fent cases a llocs on no es poden fer i més si des dels diners públics es paga un inspector d'obres per a controlar totes aquestes infraccions i al mateix temps proposar les sancions més adients per tal que actuen els polítics.

Però el mussol no pot entendre, comprendre, justificar, explicar... que darrera de la mateixa casa del sr alcalde algú s'està fent una xalet en un terreny agrícola que segurament no arriba ni als mil m² sense que passe res quan a moltes altres persones l'ajuntament els denega sistemàticament el permís per no reunir les condicions exigides per la llei.

La Veu de Benicarló

El teu setmanari Sense afonies *Subscriu-t'hi*

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP: _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestrals o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per **4.680 pts** (52 números, anual) o **2.470 pts** (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 199

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de Compte Entitat _____ Sucursal _____ Control _____ Compte número _____

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, d _____ de 1996

lo racó del coc
la cuina de Benicarló
LO MANIFASSER MAJOR

La paella d'internet

(dubtem si també pràctics) dels quefers entre fogons.

La immensa majoria d'individus d'aquest món nedaran en la saviesa suprema que els atorga una recepta del nostre plat nacional amb totes les garanties de la llei

Ara, la immensa majoria d'individus d'aquest món nedaran en la saviesa suprema que els atorga una recepta del nostre plat nacional amb totes les garanties de la llei. Podran experimentar-ne al seu gust per tots els indrets del planeta i servir a les seues més depravades intencions simbiòtiques amb barrejes de sangria i arròs passat.

Aquests dies hem pogut llegir que per fi s'ha tancat la polèmica sobre la paella d'internet. LLoat siga Déu perquè els mals averanys que afligeixen aquesta terra són vençuts! La nostra identitat com a poble, una vegada més, persistirà per damunt de les intencions contaminadores que el centralisme de Madrid ens provoca.

La nefasta recepta que uns desaprensus malintencionats van abocar per les autopistes de peatge de la informació ha estat rectificada

Ja podem dormir tranquils perquè la nefasta recepta que uns desaprensus malintencionats van abocar per les autopistes de peatge de la informació ha estat rectificada. Porta fins i tot la benedició escolàstica dels qui s'eregeixen en doctes teòrics

Penso en la pobra iaia, i la tieta també, que mai rebran justícia del seu plat magistral fet amb la llenya dels tarongers del tros. Aquella paella per als de casa feta amb la delicada atenció de qui bé ens estimava

Penso en la pobra iaia, i la tieta també, que mai rebran justícia del seu plat magistral fet amb la llenya dels tarongers del tros. Aquella paella per als de casa feta amb la delicada atenció de qui bé ens estimava. Va per elles. Nosaltres ens hi mantindrem ben fidels als seus secrets innombrables. Roma no paga traïdors.

EL TELÈFON DEL CIUTADÀ

- ✓ Sóc una mare benicarlanda i no veig gens be això del Meson del Vino que volen posar a festes, què volen? que això del bueno, bonito i barato ho apliquen els nostres fills al beure? Una altra cosa, hi haurà coses per picar o fer tapes o només serà vi
- ✓ Estic estudiant fora i per motius d'exàmens feia molt temps que no venia a casa. M'alegro molt que l'Ajuntament s'hagi decidit a adecentar el jardinet de l'Estació, és molt agradable baixar a peu amb aquest temps si ho veus tot arreglat! Que s'animen i arreglen tot el passeig, que falta li fa!
- ✓ Estic indignat! Aquest cap de setmana he anat per primera vegada aquesta temporada a la platja de la Mar Xica. Em vaig fer el valent i vaig nadar una estoneta tot i que la mar no estava molt neta, i quan vaig sortir i em vaig dirigir cap a les dutxes per repassar-me: sorpresa LES DUTXES NO FUNCIONEN!! Què passa? perquè un amic m'ha dit que la que hi ha al Gurugú tampoc anava

El vostre telèfon és el 47 53 60

Hem posat a la vostra disposició un contestador automàtic perquè hi deixeu les vostres opinions, queixes i suggerències. Cal que deixeu el vostre nom i número de document d'identitat (aquestes dades seran confidencials i només es publicaran si ho especifiqueu)

els dies gloriosos

JOSEP M. SAN ABDON

Destruccions

A ny 1976, al cinema Xerea de València projecten "El desencanto" de **Jaime Chávarri**, la família del poeta oficial del franquisme **Leopoldo Panero**, la seua dona **Felicidad Blanc** i els seus tres fills **Juan Luis**, **Leopoldo María** i "**Michi**", despullen la intimitat familiar davant les càmeres, un document colpidor que no deixa indiferent, i llarga meditació mentre tornem a peu al nostre domicili a Blasco Ibáñez.

Ricardo Franco porta una altra vegada al cinema als tres germans **Panero**, "Después de tantos años", el procés de destrucció dels quals està en fase avançada, ara la mare també és morta i algun fill hi passa comptes

Vint anys després **Ricardo Franco** porta una altra vegada al cinema als tres germans **Panero**, "Después de tantos años", el procés de destrucció dels quals està en fase avançada, ara la mare també és morta i algun fill hi passa comptes. En un moment de la pel·lícula "**Michi**" **Panero** diu quelcom així: "El que li passa al meu germà -es refereix a **Leopoldo M**"- és que es víctima del personatge que ell mateix s'ha creat".

El bon creador s'apropa sempre a l'autodestrucció, sempre corre el perill de ser devorat per la seua obra.

Oblida "**Michi**" que ell també és víctima del seu propi personatge, fruit d'una família, d'una generació, continua interpretant-se, però sobretot el creador, el bon creador s'apropa sempre perillósament a l'autodestrucció, sempre corre el perill de ser devorat per la seua obra, o fa la seua obra per evitar la seua pròpia destrucció, és el preu que paguem per l'obra artística.

festes

M. JOSEP ARAYO

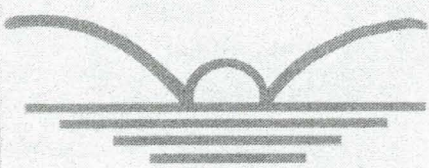
Sant Pere, una festa tradicional que cal revitalitzar

A quest cap de setmana se celebra la festivitat de sant Pere, la festa dels mariners. La confraria ha organitzat un seguit d'actes per al dia 29: de matinada volteig general de campanes; a les 19,30h. santa missa en honor al sant, seguidament processó marítima amb la participació de la Colla de Dolçainers; en finalitzar aquesta, degustació de sardina i cervesa i actuació musical. I no faltarà la tradicional paperina per als xiquets i xiquetes que participen en la processó.

Els mariners no acaben d'estar contents s'ha perdut la tradicional trobada de mariners jubilats que aquest dia feien un dinar de germanor per recordar vells temps i ser homenatjats per la confraria. I tampoc els satisfà la poca participació de benicarlandos i benicarlandes que any rera any perden interès per aquesta festa

El diumenge dia 30, el Club Natació Benicarló organitza la XI Travessia de Sant Pere al Port de benicarló, a partir de les 11.

Però els mariners no acaben d'estar contents amb aquesta festa tan seua, s'ha perdut la tradicional trobada de mariners jubilats que aquest dia feien un dinar de germanor per recordar vells temps i ser homenatjats per la confraria. I tampoc els satisfà la poca participació de benicarlandos i benicarlandes que any rera any perden interès per aquesta festa (l'any passat

XI TRAVESSIA SANT PERE

Port de Benicarló

30 de juny de 1996
11 del matí

només una barca va sortir en processó). Cal fer un esforç per no perdre les nostres tradicions.

CAFE - BAR

TAPES
ENTREPANS
APERITIVUS

la sequieta

C/ Jacinto Benavente, 12
Tel. (964) 47 29 71
12580 BENICARLÓ

cristal - 1, s.l.

Aluminios
Persianas
Cristales

Ángel Gilabert Rodríguez

Corts Valencianes, 15 bajos
Teléfono y Fax 964 / 47 11 67 12580 BENICARLÓ (Castellón)

SALA TROPICAL

Baile de salón

Abierto
viernes, sábados
y vísperas de
festivos

la nostra botànica

JMASCLANS

el futur del present

ALVAR ANYÓ

Servera, server,

(*Sorbus domèstica*)

Arbre d'uns 15 metres d'alçada o poc més; borrons força viscosos, d'un verd clar sense pèls. Fulles compostes, cadascuna amb 11 a 17 folíols dentats i ben simètric a la part inferior. Flors blanques i petites, de 8 a 10 mil·límetres de diàmetre, agrupades formant ramells; dents del calze corbades enfora i esteses durant la floració. Fruit, la serva, d'uns 3 centímetres de llargada, verd i tacat de roig, o tot el bru, a la tardor, època en que madura i cau de l'arbre; comestible si es fa sobrema-durar com el capellanet. Floreix des de l'abril.- Força freqüent a la muntanya mitjana i a les valls fresques i ombrívols de terra baixa. Es troba a gran part del nostre territori. De vegades cultivat. La seua geografia s'estén principalment per l'Europa meridional.

ADÉU MONTGÓ, ADÉU IRTA?

La veda dels incendis ja s'ha alçat. I ho ha fet sense esperar el període oficial que li tocava. Un any més pareix que als encarregats dels nostres boscos, el foc els ha pillat per sorpresa. Potser és que confien que el poc que ha plogut de més aquest hivern, fóra suficient per evitar aquesta lacra que ens visita tots els estius. O pensaven que els incendis també es guien pel calendari?

Qüestions a banda, allò que realment ens ha de preocupar -i de fet ens preocupa als ciutadans d'aquest país, més que als polítics- és que abans de començar la temporada, el foc ja ha cremat un dels pocs espais protegits que tenim. La pregunta immediata que ens fem és òbvia; i la resposta contundent. On fallem? En la manera de protegir o en el valor que li donem a allò protegit?

La serra d'Irta és un dels pocs espais verges que queden en tota la costa mediterrània europea.

Diverses associacions i col·lectius estan demanant amb contundència la protecció de la serra d'Irta, com un dels pocs espais verges que queden en tota la costa mediterrània europea. El valor ecològic, etnològic i paisagístic no pot negar-lo ningú que conega la zona.

Protegir aquest territori no vol dir només evitar que s'urbanitze com la resta de la costa, sin dotar-lo dels equipaments i la gestió necessaris perquè tots siguem uns privilegiats que puguem gaudir d'ell sense degradar l'entorn i respectant els interessos dels seus propietaris.

L'incendi del Montgó ens alerta que els espais protegits tampoc estan lliures dels perills o errades humanes, però sempre es podrà millorar la seua gestió; en un espai repoblat amb urbanitzacions ja no hi ha gestió que valga.

Llibreria • Papereria • Copisteria

Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions

Còpies Color

Consumibles de la marca d'impressores HP

Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

ESTELLER IMPORT

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

AUTO ESTELLER

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

de diumenge a diumenge

MIGUEL ANGEL VALDIVIESO

LÚGUBRE FINAL

Amb la derrota contra el Torrevieja (0 - 2) el Benicarló ha completat una espectacular sèrie de quatre partits seguits sense guanyar. La veritat és que ja no ens jugàvem res i els de la Vega Baja es van mostrar immisericordes a les puerilitats exhibides pel nostre equip. Al camp hi va haver molt poqueta gent i les esperances d'arreglar quatre perres aprofitant la promoció se'n van anar en orris; per no estar no estava ni el senyor encarregat de l'equip de megafonia i ens vam quedar sense saber les alineacions i la recaptació de la taquilla. Quin final.

De bon principi es va veure que els forasters eren superiors, en joc, en edat i fins i tot en pes (n'hi havia un parell que superaven amb escreix, sense exagerar, els cent quilos); jugaven amb més ganes i es veia clarament que eren conscients de les seues urgències històriques. Durant la primera part el Benicarló tan sols va xutar una vegada a porta en una preciosa vaselina de Santi, llàstima de jugada. Al minut trenta-dos (si fa no fa), una mula guita del Torrevella es va llençar a la piscina i l'àrbitre va dir que allò era penal; van marcar, clar. Un parell més d'ocasions dels torrevellencs i cap als vestidors.

L'única cosa que no va xiular el senyor col·legiat va ser un clamorós penal a l'àrea del Torrevieja

Només començar la segona part, un senyor vestit amb l'uniforme de l'equip foraster i amb el número dos a la samarreta, va agafar la pilota al seu camp i, tranquil·lament, va arribar fins a l'àrea menuda del Benicarló, allí va xutar creuat i va sentenciar el matx. A partir d'aquest moment es va acabar el partit, no hi havia jugades ni bones ni dolentes, feia tot l'efecte que tothom, fins i tot el públic, desitjava que l'àrbitre xiulés el final. Per cert, l'única cosa que no va xiular el senyor col·legiat va ser un clamorós penal a l'àrea del Torrevieja, un defensa -que

m'han dit que és argentí- va pegar manotada prop del punt de penal i la falta es va tirar de dos metres fora de l'àrea (vinga, potser exagera).

L'emoció del partit va estar però a les grades. L'entrenador del Sant Marcel·lí (el tercer en discòrdia) es va presentar al Municipal de la Carxofa amb un sobre greixós on hi havia unes fotografies, preses aquell mateix matí, on es veien parlant l'entrenador i el preparador físic del Benicarló amb l'entrenador del Torrevieja. Un cas d'espionatge esportiu sainenesc. L'home va amenaçar tothom dient que el partit estava arreglat (per dos milions de peles, ojo) i va dir als quatre vents que si el Benicarló perdia se n'aniria amb el seu sobre a denunciar l'afer al jutjat o a la Federació mateix. Aquest senyor va fer un ridícul espanyol, els jugadors benicarlandos es van deixar la pell al camp i totes les seues possibles suspicàcies van quedar aigualides. És evident que l'individu en qüestió en sap força de futbol però que no té ni punyetera idea de "malefins" i "primes a tercers"; si es vol "arreglar" un partit, mai no s'ha d'acudir a l'entrenador, n'hi ha prou amb "comprar" els serveis d'un parell de jugadors clau (el porter i un central, dos defenses, etc) però mai es pot anar a tota una plantilla perquè això seria com fer un ban als quatre vents. Dic jo, vaja. De tota manera dos milions són molts diners i penso que ningú no té autoritat moral de dir-los al jugadors del Benicarló -que no han cobrat tot el que se'ls va prometre- que no agarren cap perra, ja se sap que ditxós diner que a casa ve. La Veu s'ha posat en contacte amb un dels implicats, Pepe Pérez, i aquest ha confirmat la voluntat de denunciar l'entrenador del Sant Marcel·lí per difamació; i faran bé en portar-lo al jutjat.

Doncs bé, d'aquesta manera tan graciosa, s'ha acabat la temporada. La propera setmana faré balanç i la senyora Directora m'acomiarà. Per si de cas em tiren fora avui mateix, agraïxo a tots l'atenció prestada, "especialment a enfermos, imposibilitados y simpáticos miembros de la Organización Nacional de Ciegos".

en off side

O.T.E.R.B

VOLTORS

La brillant campanya realitzada pel Benicarló ha estat un efectiu antídoto contra les aus carronyeres que s'apropen al Municipal de la Carxofa només quan les coses van mal dades. Hom sap que aquests animalets es nodreixen de les despulls del pro·sme i que únicament poden viure de la desgràcia aliena.

Quan, sense anar més lluny, fa dues temporades el Benicarló estava a punt de baixar de categoria, es produïa una autèntica desfilada (gairebé una parada militar) de voltors que, en forma d'entrenador, es mostraven disposats a salvar el nostre equip. Se'n van veure de tot arreu, de locals i de forasters i sempre explicant, a qui els volgués escoltar, que amb aqueixa plantilla ells farien miracles.

Recordo casos en què van acabar per fer-se'n càrrec de l'equip i hi van haver de sortir per la porta falsa, ben escaldats.

Però enguany ni un, escolta'm. Tots són tan superbs com per a pensar que ells ho farien millor i que a més a més no n'han d'aprendre res de nou. Penso, n'estic segur, que, en el fons, no tenen gens d'afició al futbol i que només se'l miren amb el prisma de la perra, autèntica raó de ser de la seua carrera esportiva.

Tots els entrenadors signen un contracte federatiu on s'estipulen uns emoluments. Si la temporada no va bé i es queden sense cobrar-ho tot jugadors, massatgistes, preparadors físics, empleats... l'entrenador és l'únic que percebrà fins a l'última pesseta. Si dic la veritat he de confessar que n'he vist de tots els colors, i diré de quins.

Una vegada va fer-se'n càrrec del Benicarló un tal Bermúdez a qui no coneixia ni el gat de sa casa, toscot, un autèntic tros d'ase i que amb el nostre equip va aconseguir fer-se amb un nom. Doncs bé, aquest home, a l'any següent, va entrenar el poderosíssim Onda (tot aprofitant-se'n de la propaganda obtinguda al nostre poble) i va denunciar el contracte del Benicarló per un ridícula quantitat. No tots han fet el mateix i hi ha casos honorabilíssims de professionals que tan sols han volgut cobrar pel temps que van entrenar.

Acabo. Enguany el Benicarló potser mig salve la temporada econòmicament però, segur, que la Directiva no podrà pagar el cent per cent dels deutes. Trobo que no seria solidari que algú volgués cobrar-ho tot i altres es quedaren amb un pam de nassos. Podríem pensar que tots els membres del C.D. Benicarló, enguany, se "n'han aprofitat" de l'equip per a lluir les seues "habilitats"; la veritat és que no sé qui està en deute amb qui. I qui no no siga frare que no prenga ciri.

futbol sala

SUPERBOWL 96

de JOAN BEL

Aquest ha estat una de les millors temporades dels equips locals de futbol sala

El equipo juvenil de futbol sala de Benicarló, el BEYSO, consiguió el título de liga provincial de Castellón en la presente liga 95/96. Pero ahora, con ganas de seguir jugando, la directiva hace una apuesta mucho más arriesgada.

Nuestro equipo está inscrito en la Superbowl 96 de Barcelona, competición internacional de Fútbol Sala y Fútbol 7. En esta impresionante competición participarán ni más ni menos que la friolera de 1.380 equipos, la mayoría de Fútbol Sala. Esto es, un número aproximado de 14.000 jugadores, más la gente del público que viene a ver tan gran espectáculo. Se juga-

rán sobre los 5.000 partidos, que se disputarán en 14 pistas de césped artificial.

El BEYSO Benicarló está inscrito en la Superbowl 96 de Barcelona, competición internacional de Fútbol Sala y Fútbol 7. En esta impresionante competición participarán ni más ni menos que la friolera de 1.380 equipos

El total de horas jugadas aumenta hasta 250h. *non stop*, lo cual significa que los

partidos empiezan un viernes por la tarde y no acaban hasta el domingo por la noche. Nuestros jugadores, aparte de los partidos que deben jugar, tienen allí muchas cosas con las que pasar el rato de ocio, tales como piscina, pantalla de cine gigante, voley-playa, futbol-playa, sala de recreativos, y un montón de horas de fútbol sala para no aburrirse.

Se jugarán sobre los 5.000 partidos, que se disputarán en 14 pistas de césped artificial. El total de horas jugadas aumenta hasta 250 h. *non stop*, que significa que los partidos empiezan un viernes por la tarde y no acaban hasta el domingo por la noche ininterrumpidamente

Pero no todo va a ser diversión. Esta competición, como ya hemos dicho, es internacional. O sea, que nuestros jugadores se verán la cara con equipos de todo el mundo, equipos de España principalmente, pero también de Francia, Italia, del centro de Europa, Reino Unido, Irlanda, Portugal, Países. Escandinavos, Andorra, Marruecos, EE.UU., Centroamérica, Sudamérica, Corea e India. A buen seguro que se lo van a pasar bien, pero si quieren ganar, tendrán que trabajar mucho. Esperemos que un título tan importante quede en la ciudad de Benicarló.

MAESTRAT 106.2 F. M.

La millor música
El millor magazine
La millor informació

la claca

Dimonis al cel

de ÀLEX GOZALBO I BELTRAN

La tranquil·litat s'ha acabat. Aquells dimonis que porten un cognom del pare i un altre de la mare tornen a casa. La convivència celestial es veu amenaçada.

La tranquil·litat s'ha acabat. Aquells dimonis que porten un cognom del pare i un altre de la mare tornen a casa. És el moment de buscar un altre mètode per desfer-se de la presència dels més menuts de la casa

És el moment de buscar un altre mètode per desfer-se de la presència dels més menuts de la casa. Els quaderns d'estiu ja no fan efecte. La solució més utilitzada és la d'inscriure les criatures a un repàs intensiu. O bé per recuperar algunes

assignatures al setembre o bé per preparar el curs vinent. Açò ens donarà temps per anar a la platja amb tranquil·litat.

Jo recomano enviar la canalla a un campus esportiu d'estiu. Si busquem els que són subvencionats la nostra economia no ho notarà massa

Un servidor, que encara no ha estat frare però sí cuiner, recomana enviar la canalla a un campus esportiu d'estiu. Si busquem aquelles estades que són subvencionades per la Generalitat, la nostra economia no ho ha de notar massa. Encara n'estem a temps.

És imprescindible comprovar, abans de realitzar la inscripció, que deixem els fills en bones mans. Les garanties de seguretat i d'alimentació són bàsiques (una altra cosa és que ells es mengen tot

allò que els posen al plat). També cal assegurar-se de la qualitat de les instal·lacions. En aquest aspecte és important evitar les habitacions amb moltes persones per a dormir.

Si l'elecció és bona tots sortirem guanyant. Els pares obtindran 15 dies de descans addicionals i els fills s'ho passaran de conya. Rebran classes intensives per millorar la seua tècnica, participaran en diverses competicions i gaudiran d'activitats complementàries. A més aprendran a ser independents, a relacionar-se i conviure amb més gent i a diferenciar uns calçotets bruts d'uns de nêts. És a dir, l'estada estalviarà 5 anys de feina als pares. Val la pena.

L'estaca

Els famosos que anuncien que impartiran classes a un determinat campus i després tan sols van l'últim dia per sortir a la foto. Esperem i no desesperem.

més ràdio

EMISSORA MUNICIPAL BENICARLÓ

Anunciar-te a *La Veu*
només et costarà
400 pessetes

Bar Madeira

- Bocatas
- Tapas
- Sandwiches
- Hamburguesas...

Pg. Marítim, s/n
(Junto a la pista deportiva)
☎ 47 38 92 12580 Benicarló

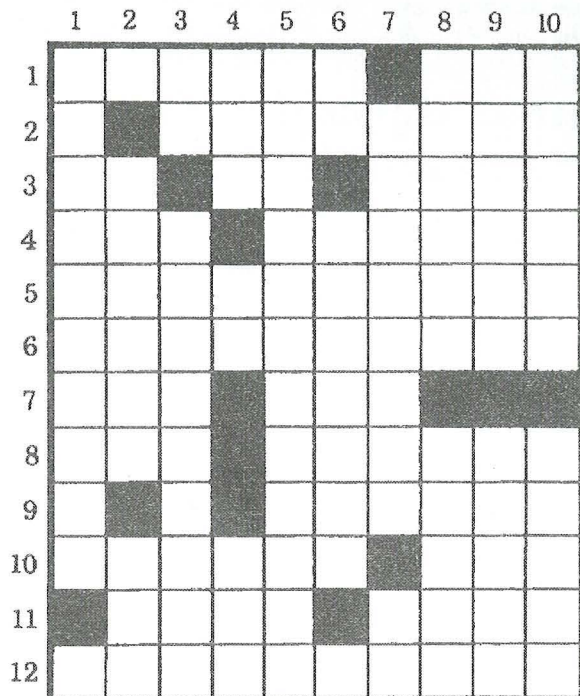

MENDEZ NUÑEZ, 85
TELEFONOS 47 00 75 - 47 50 38
12580 - BENICARLÓ
(CASTELLÓN)

La Veu
el teu setmanari
compra-te'l

Passa *La Veu*

MOTS ENCREUAT Núm. 44• per Tísner

Horitzontals

1. Ho traspasseu amb una punxa de ferro - Peix molt bo per a la sopa de rap.
2. Hi va una a - Un tema que ha inspirat Josep Carner i Pere Quart.
3. Vores d'un llac - Amunt - Mig ara i aci llatí.
4. Motiu d'intranquil·litat anglesa - Iniciar l'escomesa.
5. Res no la detura.
6. Contrària a la raó ha caigut, això no obstant, com una sentència.
7. En cap moment - En cap moment desballestat.
8. No hi aneu pas a collir floretes - Massa quallada.
9. Hi va una ena - Ara pertoca una i - Tot ho aconsegueix hàbilment.
10. Ha perdut moviment - Poderosa multinacional.
11. Petita pausa - Hi ha arribat gràcies a una llarga tasca interna.
12. Relatiu a un cert grau d'idoneïtat.

Verticals

1. D'una manera vivaç i apassionada - Poseu-hi una ce.
2. Ara hi va una ela - Rebentar, esclatar - Anser anser.
3. Indica separació, allunyament - Fer seves les idees d'altri.
4. Generalitzada emissió - Un xic de fugacitat - Una mica de dificultat.
5. Robes estripades.
6. Vell do - Més aviat ensopida - Una ema, si us plau.
7. Sense vida - És meva.
8. Ha cridat la granota - Conduït, menat.
9. Aquella bata de llana que havíem oblidat en uns armaris - Té un caràcter molt íntim.
10. Sal o ester d'un àcid groc i cristal·lí. Patriarca bíblic anterior al Diluvi.

LES SOLUCIONS DE L'ANTERIOR:

HORITZONTALS: 1. Hepàtiques. 2. At. Recurs. 3. Bombosi. Cs. 4. Ileus. Lloa. 5. Tinc. Dolls. 6. U. Tiues. It. 7. Aliens. P. R. 8. Llenguatge. 9. Mosqueters. 10. Er. Ult. Ros. 11. Napea. Gose. 12. T. Estris. S.

VERTICALS: 1. Habitualment. 2. Etohi. Llorà. 3. P. Menties. Pe. 4. Arbucienques. 5. Teos. Ungulat. 6. Ics. Desuet. R. 7. Quilos. At. Gi. 8. Ur. Ll. Pteros. 9. Escolí. Gros. 10. S. Sastresses.

AGENDA CULTURAL

CENTRE EXCURSIONISTA XIRUCA
Diumenge dia 30: Espeleologia a Fortanete, avenc de La Rama

IV PREMI DE POESIA "FLOR NATURAL DE BENICARLÓ" 1996

Les persones interessades a participar en aquest premi tenen fins a les 14,00h. del dia 31 de juliol per a presentar els seus poemes a l'Organisme Autònom de Cultura. Les bases es poden recollir a l'Ajuntament de la ciutat.

AUDICIONS DE L'ESCOLA DE MÚSICA

* Divendres 28:

- a les 18,00h. concert dels alumnes de guitarra
- a les 19,00h. concert dels alumnes de piano

* Dissabte 29 Concert de fi de curs amb l'Orquestra de l'Escola de Música i la Banda Juvenil de l'Escola de Música

GYMSPORT

Dissabte dia 29 a les 20 h.

Celebració Vè Aniversari amb exhibició de gimnàstica rítmica, steps, aeròbic, dansa i coreografia

Lloc: Pavelló Poliesportiu

GIMNÀS MABEL

Diumenge dia 30, a les 20,45h.

Festival de fi de curs

Lloc: Auditori municipal

XI TRAVESSIA DE SANT PERE AL PORT,

Diumenge dia 30 a les 11,0-0h..

Organitza: Club Natació Benicarló

Aquest cap de setmana ja trobareu obertes la majoria de les terrasses de la Mar Xica

NI CREIX NI MEIX

✍️ JOAN GREGORI ALBIOL

A l'entorn de la dansa de sant Vicent

No deixa de ser anormal que jo, natural i resident a Benicarló, tingués la primera notícia sobre la dansa de sant Vicent de Càlig a través d'un llibre editat a Castelló a mitjan segle, el clàssic de Gonzalo Puerto Mezquita, *Danzas procesionales de Morella i el Maestrazgo*. En aquell moment, però, no en vaig fer massa cas perquè, que sabés, no la ballava ningú des de feia molt de temps. Un grapat d'anys més tard, als voltants de la Colla de Dolçainers de Benicarló, vaig fer la coneixença de Roderic Querol, el qual no tan sols me'n va parlar novament, sinó que em va poder mostrar la versió que li havien donat a conèixer Saturnino Vives, José Forner i Francisco Anglés, els músics que havien interpretat la dansa en les últimes ocasions. Aquella melodia, vaig pensar, tan semblant a la de les danses de Benicarló i a la que s'interpreta en el ball de nanos de Vinaròs, semblava constituir amb aquestes altres un conjunt de variacions sobre un tema primitiu.

Durant segles, els intèrprets de música popular, en el nostre cas els dolçainers o joglars, han fet el seu treball en zones o rutes que els duïen a recórrer un bon rodal a partir de la seua residència sempre darrere, o davant, de celebracions i saraus. Avui dia encara resulten evidents els diversos estils i la petja de la seua traça en els repertoris que es conserven. Per desgràcia, la destrucció de moltes fonts documentals no ens permet conèixer a fons quina era la tradició de pobles com Càlig o Benicarló, però tenim certesa de la seua profunditat, per exemple, a Morella, autèntic viver de *gaiters*, o a Benassal. Gràcies a l'amabilitat de Juan Bover, ja fa anys, vaig poder comprovar l'enorme vitalitat de la música de dolçaina a Vinaròs des del segle XVII fins a mitjans del XIX. De fet, en la seua *Història de Vinaròs* (1928), J.M. Borràs Jarque documenta la presència del ball de jugar en aquella ciutat fins el 1854 i la participació de dolçainers en la processó del Corpus fins entrat el segle actual. No m'estranyaria gens que aquesta tradició tan esponerosa tingués alguna cosa a veure amb la nostra melodia comuna.

Les últimes dècades del segle passat foren el període crític en què es va decidir la perduració o no de moltes d'aquestes manifestacions culturals de tipus popular

D'altra banda, ni a Càlig ni a Benicarló es conserva documentació tan detallada com la de la ciutat veïna però, així i tot, hom encara ha pogut rastrejar a casa nostra el ball de plaça entre les dècades de 1840 i 1870. A partir de 1880 no s'hi torna a esmentar el dolçainer Juan Bautista Obiol i, endemés, les fonts de l'Arxiu Històric Municipal que consultem deixen de referir-se al ball de plaça i repeteixen de manera sistemàtica *baile público* o senzillament *baile*. Fa tot l'efecte que les últimes dècades del segle passat foren el període crític en què es va decidir la perduració o no de moltes d'aquestes

manifestacions culturals de tipus popular. Finalment, en el cas de Càlig, les referències, pel que jo conec, són encara més escasses. Si bé l'article d'Aureli Querol sobre la diada de sant Vicent (*BCEM*, 6, 1984) il·lustra sobre la celebració de la festa des de 1586, en cap cas aporta una notícia sobre els músics o la presència de la dansa en segles passats. De moment, per tant, ens hem de limitar a atendre les fonts orals i els relats autobiogràfics que es relacionen amb la vila, tal com ja va fer Gonzalo Puerto a mitjan dècada dels cinquanta.

Les *Memorias (1931-1938)* del calijó Federico Castellano Sancho (Costa-Amic Editors, México D.F., 1982) són un llibre notable en molts aspectes. Aquest home de fermes conviccions i formació esmerada, per la seua condició d'últim alcalde republicà de Benicarló, va viure el conflicte civil enmig de la torbisca. En un dels primers capítols, Castellano recorda amb afecte la figura del seu avi matern, Vicent Sancho, del qual escriu: *Era el director de los bailes típicos que actuaban en las fiestas del patrón del pueblo, San Lorenzo, y de la patrona, la Virgen del Perpetuo Socorro. También se celebraba el día de San Vicente, patrón de la región valenciana y las fiestas de los arrabales y barriadas*. Un altre testimoni que ens remunta al segle la segona meitat del segle passat com a mínim és el de Federico *el Serrut*. Segons Gonzalo Puerto, que va poder parlar amb ell al seu pas per la vila a principis dels cinquanta, *el Serrut* havia arreplegat de Vicent Batiste, mort vora l'any 25, quan en comptava 74, la notícia d'haver conegut la dansa des de sempre.

Actualment, hem de tenir en consideració l'experiència viscuda per persones que han conegut els moments de major decadència del ball, ja en el nostre segle. Joaquín Sans Comes (*Vila de Càlig*, 1992) va recordar en una entrevista com, essent son pare qui havia de dir la relació de sant Vicent, l'any 1922 van haver d'anar a llogar el dolçainer i el tabaquer a Canet lo Roig perquè a la vila no n'hi havia. Sembla que pocs anys després sí que hi havia qui animàs balls i dianes. Es tracta de Pasqual Castells, dolçainer, el qual, segons m'informa Roderic Querol, va ser ermità del Socors durant els últims anys abans de la guerra civil. Un fill seu, José Castells Serret, es va instal·lar a Benicarló després del conflicte com a treballador dels ferrocarrils espanyols i va continuar l'exercici de la música acompanyant al tabal diversos dolçainers de la ciutat. Un accident laboral en què va perdre una cama, a mitjan dècada dels cinquanta, el va obligar a reduir molt la seua activitat. Al número 49 de la revista local *Benicarló*, corresponent a octubre de 1957, apareix una breu semblança seua posterior al dissortat percaç: *Cinco días más tarde, precisamente con mucho sol, en el purto y durante los toros, pude verlo de nuevo. Sentado esta vez, con el puret y la sonrisa en los labios; con su frente desarrugada y la satisfacción que le desbordaba. Estaba con su tamboril sobre los muslos, redoblando a pleno gozo, junto al dulzainero. Había encontrado la manera de hermanar la invalidez permanente con la afición que se la hacía olvidar.*